

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716209421
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716209421.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Accentus s.r.o. so sídlom v Bratislave, Nová Záhrady I 13/A, IČO: 47 731 744 právne zastúpeného JUDr. Katarínou Dvorskou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Vietnamská 48 proti žalovanému B. C., G.. XX. XX. XXXX, K. M. - J.T., Š.. K.. P. XXXX/X v konaní o zaplatenie 4 866,86 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 5 161,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 397,29 € od 03. 11. 2016 do zaplatenia a 12,14 % úrokom ročne zo sumy 2 437,24 € od 03. 11. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

III. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. Žalovaný splní povinnosti uložené týmto rozsudkom spoločne a nerozdielne s P.E. C., G.. XX. XX. XXXX, K. M., Š.. K.. P. XXXX/X, o ktorej povinnosti rozhodol Okresný súd Martin právoplatným platobným rozkazom sp. zn. 10Csp/45/2016 zo dňa 21. 11. 2016.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11. 08. 2016 sa žalobca proti žalovanému v rade 1/ B. C. a žalovanej v rade 2/ P. C., G.. XX. XX. XXXX domáhal uloženia povinnosti (spoločnej a nerozdielnej) zaplatiť žalobcovi sumu 4 866,86 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 687,24 € od 02. 06. 2016 do zaplatenia a 12,14 % ročne zo sumy 2 647,29 € od 02. 06. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že 09. 02. 2011 Československá obchodná banka a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľ uzatvorila so žalovanými pôvodne v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 004071347R. Dňa 04. 11. 2014 banka postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok pohľadávku proti žalovaným v rade 1/ a 2/ na žalobcu ako na postupníka. Postupca oznámil postúpenie žalovaným písomne dňa 03. 12. 2014. V dôsledku postúpenia pohľadávky proti žalovaným v rade 1/ a 2/ sa žalobca stal novým veriteľom pohľadávky proti žalovaným. Banka v zmysle článku I zmluvy sa zaviazala žalovaným poskytnúť spotrebiteľský úver v limite 4 500 € a tieto peňažné prostriedky boli žalovaným poskytnuté na účet v zmluve uvedený dňa 09. 02. 2011. Žalovaní sa zaviazali úver vrátiť s úrokmi 12,14 % ročne 60-timi mesačnými anuitnými splátkami najneskôr do 15. 02. 2016. Žalovaní však splácali splátky s omeškaním a preto postupca listom zo dňa 06. 06. 2013 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok, žalovaní však na túto výzvu nereagovali v dôsledku čoho banka využila ustanovenie článku 9 ods. 9.1 písm. a/ v nadväznosti na písm. d/ obchodných podmienok banky pre spotrebiteľské úvery boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, možnosť predčasného zosplatnenia úveru a vyhlásila predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15. 08. 2013. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy predstavuje istinu vo výške 3 247,29 €, zmluvný úrok vo výške 733,33 €, vyčíslený úrok z omeškania v sume 414,54 €,

poplatky vyčíslené vo výške 39,95 €. Čerpanie úveru a jeho splácanie je zdokumentované v mesačnom prehľade dní omeškania úveru dlžnej pohľadávky a jej štruktúry. Suma poplatkov predstavuje súčet neuhradených poplatkov za upomienky vo výške 10 € a sumy 35 € za výzvy na zaplataenia v zmysle sadzobníka poplatkov ČSOB pre fyzické osoby pre spotrebiteľské úvery. Žalovaní po zosplatnení úveru realizovali čiastočné úhrady a to 25. 11. 2015, 12. 01. 2016, 23. 02. 2016, 31. 03. 2016, 02. 05. 2016 a 01. 06. 2016, keď žalobcovi zaplatili vždy po 100 €. V dôsledku tejto skutočnosti od 02. 06. 2016 žalobca eviduje voči žalovaným pohľadávku z istiny vo výške 2 647,29 €. Žalobca má popri vyčíslených nárokoch ku dňu 04. 11. 2014 aj nárok na zaplataenie úrokov z omeškania uplatňovaných vždy v sadzbe 8,5 % ročne a to zo sumy 3 287,24 € od 05. 11. 2014, teda resp. od 05. 11. 2015 v sume 295,49 €, zo sumy 3 187,24 € za obdobie od 26. 11. 2015 do 12. 01. 2016 v sume 35,63 €, zo sumy 3 087,24 € za obdobie od 13. 01. 2016 do 23. 02. 2016 v sume 30,20 €, zo sumy 2 987,24 € za obdobie od 24. 02. 2016 do 21. 03. 2016 v sume 25,74 €, zo sumy 2 887,24 € za obdobie od 01. 04. 2016 do 02. 05. 2016 v sume 21,52 €, zo sumy 2 787,24 € za obdobie od 03. 05. 2016 do 01. 06. 2016 v sume 19,47 € a ďalej má nárok na 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 687,24 € od 02. 06. 2016 do zaplataenia. Vyčíslené úroky spolu predstavujú sumu 428,05 €. Súčasne však žalobca uplatnil nárok na vyčíslený zmluvný úrok v sadzbe 12,14 % ročne z jednotlivých vyššie uvedených súd tak, ako postupne klesali 100 € splátkami v období od 25. 11. 2015 do 01. 06. 2016, ktorý potom predstavuje do 25. 11. 2015 sumu 416,90 €, do 12. 01. 2016 sumu 50,25 €, do 23. 02. 2016 sumu 42,57 €, do 31. 03. 2016 sumu 36,27 €, do 02. 05. 2016 sumu 30,30 €, do 01. 06. 2016 sumu 27,41 €, čože žalobca žiadal istinu vo výške 2 647,29 €, poplatky vo výške 39,95 €, vyčíslený úrok do 04. 11. 2014 v sume 733,33 €, vyčíslený úrok do 01. 06. 2016 v sume 603,70 €, vyčíslený úrok z omeškania do 04. 11. 2014 v sume 414,54 € a vyčíslený úrok z omeškania do 01. 06. 2016 v sume 428,05 € spolu žiadal teda 4 866,86 €, a ďalej úroky z omeškania a zmluvné úroky tak, ako bolo uvedené vyššie.

3. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca do spisu pripojil zmluvu o ČSOB o spotrebiteľskom úvere a štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09. 02. 2011, oznámenie banky o postúpení pohľadávky žalobcovi - list z 03. 12. 2014 a kópie nedoručených zásielok, ktoré si žalovaní v úložnej lehote na pošte neprebrali, prehľad o splácaní dlhu, upomienku zo dňa 06. 06. 2013 spolu s doručenkami a následne oznámenie o zosplatnení dlhu zo dňa 16. 08. 2013, obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery a prehľad o čerpaní a splácaní úveru, rovnako sadzobník pre fyzické osoby, sadzobník poplatkov a úrokov banky pre fyzické osoby, tiež vyčíslenie pohľadávky z výpisu bankových kníh pre daný spotrebiteľský úver.

4. Súd vo veci rozhodol najskôr vydaním platobného rozkazu sp. zn. 10Csp/45/2016 zo dňa 21. 11. 2016, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel vo vzťahu k obom žalovaným.

5. Platobný rozkaz bol dourčený obom žalovaným do vlastných rúk, avšak odporom ho napadol len žalovaný v rade 1/, ktorý uviedol, že žalobca nezohľadnil platby, ktoré poukázal na jeho účet, a to 31. 10. 2016 sumu 25 € a 50 €, 30. 09. 2016 sumu 25 € a 25 €, 30. 08. 2016 sumu 25 € a 50 €, 30. 07. 2016 sumu 50 € a 100 €, 31. 05. 2016 sumu 50 € a 100 €, 29. 04. 2016 sumu 50 € a 100 €, 03. 03. 2016 sumu 50 € a 100 €, 22. 02. 2016 sumu 50 € a 100 €, a 11. 01. 2016 sumu 50 € a 100 €. Žalovaný uviedol, na aký účet predmetné sumy posielal, pritom čísla variabilných symbolov u každej z dvoch platieb vykonaných v ten istý deň, sa líšili.

6. V dôsledku tejto skutočnosti Okresný súd Martin sp. zn. 10Csp/45/2016 zo dňa 21. 12. 2016 zrušil predmetný platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ podľa § 267 ods. 3 C. s. p..

7. Súd odpor žalovaného v rade 1/ doručil žalobcovi a ten sa k nemu vyjadril listom z 13. 01. 2017. Žalobca v tomto podaní uviedol, že 10 kalendárnych dní pred podaním žaloby žalovaní síce poukázali čiastočnú úhradu vo výške 100 € dňa 01. 08. 2016, avšak k administratívne spracovaniu tejto platobnej úhrady došlo až po podaní žaloby. Ostatné úhrady žalovaní realizovali po podaní žaloby tak, že 31. 08. 2016 zaplatili 50 €, 03. 10. 2016 zaplatili 25 €, 02. 11. 2016 zaplatili 75 €, avšak žalobca eviduje voči žalovaným aj inú pohľadávku a žalovaní nesprávne tvrdia, že všetky úhrady mali byť účtované na pohľadávku, ktorá je predmetom sporu. Žalovaní sami v odpore uvádzajú platby s variabilnými symbolmi a to variabilný symbol 1000014915 a variabilný symbol 1000014950, z čoho je zrejmé, že plnia na dve rôzne pohľadávky. Žalobca potom zdublikoval, že jeho pohľadávka ku 04. 11. 2014 bola pôvodne vo výške 4 435,11 € ako uviedol v pôvodnej žalobe, avšak s prihliadnutím na ďalšie platby žalovaných uskutočnené po 01. 06. 2016 predstavujú vyčíslené úroky z omeškania zo sumy 2 687,24 € za obdobie

od 02. 06. 2016 do 01. 08. 2016 sumu 38,17 €, zo sumy 258,24 € od 02. 08. 2016 do 31. 08. 2016 sumu 18,08 €, zo sumy 2 537,24 € za obdobie od 01. 09. 2016 do 03. 10. 2016 sumu 19,50 € a zo sumy 2 512,24 € od 04. 10. 2016 do 02. 11. 2016 sumu 17,55 €, spolu celkovo vyčíslené úroky z omeškania od 05. 11. 2014 do 02. 11. 2016 predstavovali sumu 521,35 €. Úroky zmluvné s prihliadnutím na ďalšie vykonané platby žalovaných v období od 05. 11. 2014 až do 03. 11. 2016 v sadzbe 12,14 % ročne potom predstavovali spolu sumu 734,91 €. Žalobca preto žiada zaplatenie istiny vo výške 2 397,29 €, poplatkov vo výške 39,95 €, vyčísleného zmluvného úroku do 04. 11. 2014 vo výške 733,33 €, vyčísleného zmluvného úroku do 02. 11. 2016 v sume 734,91 €, úrokov z omeškania vyčíslených do 04. 11. 2014 vo výške 414,54 € a vyčísleného úroku z omeškania do 02. 11. 2016 v sume 521,35 €, čiže spolu žiada 5 161,74 € a ďalej úroky z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 2 397,29 € od 03. 11. 2016 do zaplatenia a zmluvný úrok v sadzbe 12,14 % ročne zo sumy 2 437,24 € od 03. 11. 2016 do zaplatenia, súčasne požadoval nárok na náhradu trov konania.

8. Predmetné podanie súd, vzhľadom na obmedzenie nároku na istinu, považoval za čiastočné späťvzatie žaloby pokiaľ šlo o istinu.

9. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 03. 05. 2017, na ktorom vypočul len žalovaného vzhľadom na skutočnosť, že voči pôvodnej žalovanej v rade 2/ platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Žalovaný uviedol, že nespochybňuje, že s manželkou uzavreli predmetnú úverovú zmluvu a všetky platby, ktoré uskutočnil opísal vo svojom odpore voči platobnému rozkazu. Aj keď uvádzal rovnaké číslo účtu a uvádzal rôzne dva variabilné symboly, bolo to na žiadosť žalobcu, ktorý žiadal, aby uhradil pod dvoma rôznymi variabilnými symbolmi. Sám si nebol vedomý toho, že by žalobca mal voči nemu pohľadávky z dvoch rôznych úverov, teda dve pohľadávky, ktoré postupne plnili s manželkou pod dvoma rôznymi variabilnými symbolmi.

10. Súd za účelom doplnenia dokazovania potom pojednávanie odročil na 01. 06. 2017, pričom žalovaný zobral termín tohto pojednávania na vedomie a s odôvodnením, že žalobca bude požiadaný, aby zdokumentoval existenciu prípadnej ďalšej pohľadávky vo vzťahu k žalovanému.

11. Žalobca potom reagoval podaním z 25. 05. 2017, kde uviedol, že voči žalovaným existuje pohľadávka zo spotrebiteľského úveru č. 004071347R, ktorý bol poskytnutý vo výške 4 500 € a tento úver je splácaný pod variabilným symbolom VS 1000014915. Potom eviduje pohľadávku z povoleného prečerpania účtu na základe zmluvy č. 004076946R, ktorá pohľadávka je predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Martin pod sp. zn. 15Csp/62/2016 o zaplatenie 2 163,04 €, vec je právoplatne skončená, súdne rozhodnutie bolo zaslané na vyznačenie právoplatnosti. Variabilný symbol, pod ktorým sa uskutočňuje úhrada tejto pohľadávky je VS 1000014950. Na dôkaz svojich tvrdení v tomto smere žalobca do spisu pripojil žalobný návrh vo veci 15Csp/62/2016, žiadosť o vyznačenie právoplatnosti a prehľady platieb žalovaných detailom účtu.

12. S týmito listinami, ako aj s ďalšími listinami žalobcom pripojenými do súdneho spisu sa potom súd oboznámil na nariadenom pojednávaní dňa 01. 06. 2017, ktorého sa už žalovaný bez ospravedlnenia nezúčastnil.

13. Súd na tomto pojednávaní prečítal všetky listiny žalobcom pripojené do súdneho spisu a takto vykonaním dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

14. Je nepochybné, že Československá obchodná banka a.s. so sídlom v Bratislave s manželmi B. Q. P. C., teda pôvodným žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ uzavreli zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 004071347R dňa 09. 02. 2011. Na základe tejto zmluvy bol dlžníkom poskytnutý úverový limit vo výške 4 500 €, pričom úver bol zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy. Úroková sadzba bola dohodnutá na 12,14 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov za daný úver predstavovala 17,70 % ročne, celkové náklady spotrebiteľa, resp. suma, ktorú musia spotrebiteľia zaplatiť boli 6 269,40 €. Žalovaní sa ho zaviazali splácať v 60-tich mesačných anuitných splátkach, ktoré sa skladali z istiny a príslušných úrokov so splatnosťou 15-teho dňa v mesiaci, prvá anuitná splátka mala byť splatná 15. 03. 2011, posledná anuitná splátka 15. 02. 2016, pričom tento deň bol zároveň dňom splatnosti úveru, splátky boli dohodnuté vo výške 101 €. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre tento úver bola 20,68 % ročne. Predtým žalovaní v rade 1/ a 2/ obdržali štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré korešpondovali so znením zmluvy.

15. Z prehľadu o splácaní úveru je potom zrejmé, že žalovaní nesplácali úver pravidelne a z toho dôvodu banka výzvou zo dňa 06. 06. 2013, ktorú žalovaní prevzali 18. 06. 2013, vyzvala na zaplatenie dlhu, ktorý ku 05. 06. 2013 predstavoval 657,07 € s tým, že žalovaní boli upozornení, že v prípade nezaplatenia tejto sumy banka pristúpi k vyhláseniu celého záväzku za predčasne splatný a uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou. Keďže žalovaní nereagovali, listom zo 16. 08. 2013 banka obom žalovaným oznámila, že k 15. 08. 2013 vyhlásila celú pohľadávku voči žalovaným za splatnú a jej výška ku dňu spísania listu predstavovala sumu 3 579,87 €. Aj táto zásielka bola zasielaná ako doporučená zásielka.

16. Pokiaľ ide o ďalšie splácanie úveru a vykonanie platieb uvedených v odpore voči platobnému rozkazu, tak tieto platby boli vysvetlené vyššie uvádzanými podaniami žalobcu. Žalovaný, ktorý sa posledného pojednávania vo veci samej nezúčastnil, tak nevyužil možnosť spochybníť prípadné skutkové tvrdenia žalobcu a existencii dvoch pohľadávok tak, ako vyplynuli z podania žalobcu došlého 29. 05. 2017, naviac však existencia druhej pohľadávky žalujúcej strany vo vzťahu k žalovaným bola preukázaná listinami, ktoré žalobca do spisu pripojil a pripojil aj k podaniu došlému 29. 05. 2017.

17. Súd s prihliadnutím na preukázané skutočnosti dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ v celom rozsahu dôvodná.

18. Nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru a zmluvných úrokov nachádza právnu oporu nie len v ustanoveniach zmluvy o poskytnutom spotrebiteľskom úvere ale aj v ust. § 497 a nasl. Obch. zák., ktoré predstavujú základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

19. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 501 ods. 2 Obch. zák., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ust. § 369 Obch. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vznik zmluvného vzťahu medzi procesnými stranami mohol žalobca požadovať úroky z omeškania voči žalovanými ako spotrebiteľom ale len v limitoch, ktoré predstavovali občianskoprávne predpisy, čiže o 8 % bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na poplatky v sume 39,95 €, tieto nároky žalobca uplatnil v súlade s ustanoveniami zmluvy a sadzobníkom poplatkov banky, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a, s ktorým mali žalovaní možnosť sa oboznámiť.

23. Súd takto považoval žalobu za plne dôvodnú a preto žalobcovi priznal to, čo žalobca naposledy žiadal.

24. V časti kde žalobca, vzhľadom na úhrady žalovanými vykonané po podaní žaloby na súd, zobral žalobu späť, súd konanie zastavil podľa ust. § 145 ods. 2 C. s. p..

25. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania, ktorá bola priznaná žalobcovi rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vyšší súdny úradník.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný mal povinnosť plniť vo vzťahu k žalobcovi a predtým k banke úver spoločne a nerozdielne so svojou manželkou P. C., o ktorej povinnosti súd rozhodol právoplatným

platobným rozkazom, ktorý súd spomenul vyššie, súd túto spoločnú a nerozdielnu povinnosť žalovaného s jeho manželkou vyjadril aj v osobitnej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.